

‘Αλλ’ ἡ Δέτη δὲν ἤκουεν, ἀλλ’ ἔσυρε τὴν Χαίτην πρὸς τὰ κάτω μὲ δλην αὐτῆς τὴν δύναμιν.

«‘Αλλὰ, θείτσα, δὲν ἀκούεις πῶς ἡ γιὰγὰ φωνάζει;» ἔκραξεν ἡ Χαίτη.

«‘Ακούω, — εἶπεν ἡ Δέτη, — ἀλλὰ πρέπει νὰ σπεύσωμεν, διότι θὰ χάσωμεν τὸν σιδηρόδρομον. Ἐπειτα ὅταν ἐπιστρέψῃς πάλιν ἐδῶ ἡμπορεῖς νὰ φέρῃς δι’ αὐτὴν κατὰ τι καλόν.»

«‘Αφοῦ εἶναι ἔτσι, — εἶπεν ἡ μικρὰ, — ἄς σπεύσωμεν. θὰ ἰδῶ τί πρέπει νὰ φέρω τῆς γιὰγᾶς, ὅταν ἐπιστρέψω. Ὀλίγον μαλακόν, ἄσπρον ψωμί, διότι δὲν δύνανται ἡ καυμένη νὰ μασήσῃ τὸ ξηρὸν, τὸ ὁποῖον ἐδῶ ἐπάνω εἰς τὸ βουνὸν τρώγομεν!»

Η ΣΥΓΚΟΜΙΔΗ ΤΟΥ ΠΑΓΟΥ.

Ἰσως παραξενευθεῖτε, μικροὶ μου φίλοι, μὲ τὴν κεφαλίδαν τοῦ παρόντος ἀρθροῦ, ἀλλ’ ὅμως ἡ λέξις εἶναι ἐπίσης κατάλληλος διὰ τὸν πάγον, ὅπως εἶναι καὶ διὰ τὰ γεννήματα καὶ διὰ πᾶν ἄλλο φυσικὸν προϊόν.

Ὅσοι ὁ ἄνθρωπος ἐκπολιτίζεται, τόσους ἀξιάζουν καὶ αἱ ἀνάγκαι του. Ὅσοι ζοῦν εἰς τὸ ὑπαιθρον, δὲν ἔχουν βεβαίως ἀνάγκην θερμασίας, ὅσον οἱ ὄντες ἡναγκασμένοι νὰ μένουν εἰς τὰς οἰκίας. Ὅσοι διάγουν βίον καθεστηκόν, ἔχουν χρεῖαν διαφορετικῆς τροφῆς τοὺς εὐρισκομένους εἰς κίνησιν ἢ ἐργαζομένους.

Ἦτο καιρὸς, καθ’ ὃν οἱ ἄνθρωποι ἤρκοοντο μὲ τὰ φυσικὰ προϊόντα τῆς γῆς — μὲ τοὺς αὐτομάτως παραγομένους καρπούς. Ἀλλὰ κατ’ ὀλίγον ἐκ τῶν καρπῶν ἤρχισαν νὰ κατασκευάζουν διάφορα φαγητά καὶ ποτά, ἐξ οὗ τὰ πολυποικίλα γλυκύσματα, οἱ παντοειδεῖς οἶνοι καὶ τὰ πολυποικίλα φαγητά.

Ἦτο καιρὸς, καθ’ ὃν εὐχαριστοῦντο μὲ τὸ διαυγὲς ὕδωρ — ἀλλὰ μὲ τὸν χρόνον ἤρχισαν νὰ μεταχειρίζονται καὶ τὸν πάγον καὶ τώρα τόση εἶναι ἡ ζήτησις αὐτοῦ, ὥστε ἐπενόησαν τρόπον νὰ κατασκευάζουν πάγον καὶ εἰς αὐτὰ τὰ θερμώτατα κλήματα καὶ ἐδῶ ἀκόμη εἰς τὰς Ἀθήνας.

Ὁ πάγος εἶναι οὐ μόνον δροιστικὸν τὸ θέρος, ἀλλὰ προφυλακτικὸν τῶν κρεάτων, ἰχθύων καὶ ἄλλων ἐδωδύμων πραγμάτων ἀπὸ τῆς σήψεως — χρησιμεύει προσέτι εἰς πολλὰς ἀσθενείας ὡς ἀντιφλογιστικόν, καὶ ἐν γένει κατέστη ἤδη ἐν τῶν ἀπαραιτήτως ἀναγκαίων πραγμάτων εἰς τὸν ἄνθρωπον, καὶ διὰ τοῦτο ἀποτελεῖ σημαντικὸν ἐμπόριον.

Ἐν ταῖς βορείαις χώραις, ὅπου οἱ ποταμοὶ καὶ αἱ λίμναι παγώνουν εἰς βάθος 2—3 ποδῶν, ἡ συγκομιδὴ τοῦ πάγου γίνεται τακτικῶς κατὰ τὸν Ἰανουάριον καὶ Φεβρουάριον ὑπὸ ἐταιριῶν, καὶ ἀποστέλλεται διὰ

πλοίων, ἢ τοῦ σιδηροδρόμου εἰς πάντα τὰ μέρη τοῦ κόσμου.

Ἡ ἐν τῇ ἐπομένῃ σελίδι εἰκὼν παριστᾷ τὸν τρόπον, δι’ οὗ ἐκόπτετο ὁ πάγος ἐπὶ τοῦ Χόδσωνος ποταμοῦ τῆς Νέας Ὑόρκης μέχρι πρὸ μικροῦ. Δι’ ἐργαλείου τινὸς πριονωτοῦ ἐν εἶδει ἀράτρου, σειρομένου ὑπὸ ἐνὸς ἱπποῦ, κόπτεται ἡ παγωμένη ἐπιφάνεια τοῦ ποταμοῦ ἢ λίμνης εἰς τετράγωνα τεμάχια 1—2 ποδῶν, ἅτινα μεταφέρονται καὶ ἀποθηκεύονται εἰς κατάλληλα πρὸς τοῦτο κατὰστήματα, ὅπουθεν ἀποστέλλεται εἰς διάφορα μέρη τῆς χώρας ἢ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Μέχρι τοῦδε ἡ Ἀμερικὴ εἶχε τὸ μονοπώλιον τοῦ πάγου, ἤδη ὅμως ἡ ἐκείθεν ἐξαγωγή ἡλαττώθη πολὺ, διότι, ὡς προείπον, ἡ μεγάλη ζήτησις τοῦ πάγου ἡνάγκασε τοὺς ἀνθρώπους νὰ ἐφεύρωσι μέσον, διὰ τοῦ ὁποίου μεταβάλλουσι τὸ κοινὸν ὕδωρ εἰς πάγον, καὶ οὕτω ἀναπληρῶνουν τὴν ἀνάγκην ταύτην.

Εἰς ἄλλο φῶλλον θὰ σᾶς ἐκθέσω τὸν τρόπον τῆς τεχνητῆς κατασκευῆς τοῦ πάγου, ὅστις εἶναι ἀρκετὰ περίεργος εἰς τοὺς κατὰ πρῶτον ἀκούοντας περὶ τούτου.

Ὁ πάγος, τὸν ὁποῖον οἱ κάτοικοι τῶν θερμῶν κλιμάτων φοβοῦνται τόσον πολὺ, παρέχει πολλὰς καὶ πολὺ εὐχαρίστους διασκεδάσεις εἰς τοὺς κατοίκους τῶν ψυχρῶν κλιμάτων. Οἱ ποταμοὶ, αἱ λίμναι, καὶ αὕτῃ ἡ θάλασσα χρησιμεύουν τὸν χειμῶνα ὡς πεδιάδες, ἐπὶ τῶν ὁποίων μυριάδες ἀνδρῶν, γυναικῶν καὶ παιδίων διασκεδάζουν παγοδρομοῦντες. Εἰς τὰ βορειότερα δὲ μέρη τῆς Ἀμερικῆς καὶ Εὐρώπης κατασκευάζουν ἐκ τοῦ πάγου παλάτια, ἐκκλησίας, καὶ ἄλλας μεγαλοπρεπεῖς οἰκοδομὰς, τὰς ὁποίας φωτίζουν διὰ φωταερίου ἢ ἡλεκτρικοῦ φωτὸς καὶ οὕτω μεταποιοῦν αὐτὰ εἰς μαγευτικὰ κτίρια, ἀντανακλῶντα τὸ φῶς καὶ παριστῶντα τοὺς ἐν αὐτοῖς περιπατοῦντας ἢ ἱσταμένους ὡς πλέοντας ἐν τῷ φωτί. Εἰς τὰ παρελθόντα ἔτη τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Παίδων» ἐδημοσιεύθησαν αἱ εἰκόνες τοιοῦτων οἰκοδομημάτων ἐκ πάγου, καὶ ἐκεῖ παραπέμπομεν τοὺς ἀναγνώστας διὰ περισσοτέρας πληροφορίας.

— Ὁ δαμαλισμὸς τοῦ βασιλέως τῆς Ἰσπανίας εἰς νὰ σπουδαῖον γεγονός.

Ὁ μικρὸς δὲν Ἀλφόνσος δέκατος τρίτος, καὶ τοι μὲν ὀλίγων μηνῶν τὴν ἡλικίαν, ἔχει πληθὺν ὄλων κατηχητῶν, παιδαγωγῶν, διδασκάλων τῆς ἐπιμοχίας, τῆς ἱππασίας καὶ ἑνα κουρέα ἔτι.

Διὰ τὸν δαμαλισμὸν αὐτοῦ, ὅστις θὰ γείνη μετὰ τινος ἡμέρας ἐδαμαλίσθη ἐπίτηδες δάμαλις, ἐκλεχθεῖσα ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἱατρῶν καὶ κτηνιατρῶν. Εἶτα ἡ δαμαλίτις ἐνωφθαλμίσθη ἐπὶ τινος εὐτραפוῦς παιδὸς, ὅστις διὰ τοῦτο ἔλαβεν ἀδρὸν βραβεῖον, ἐκ τῶν φυσαλίδων δὲ αὐτοῦ θὰ ἐμβολιασθῇ ὁ νήπιος βασιλεὺς!